

La blancor de llur plomatge es confon amb el blanc de les façanes dels apartaments que miren al mar.

Són uns altres temps, una altra època, un altre escenari. Però **les gavines segueixen volant.**

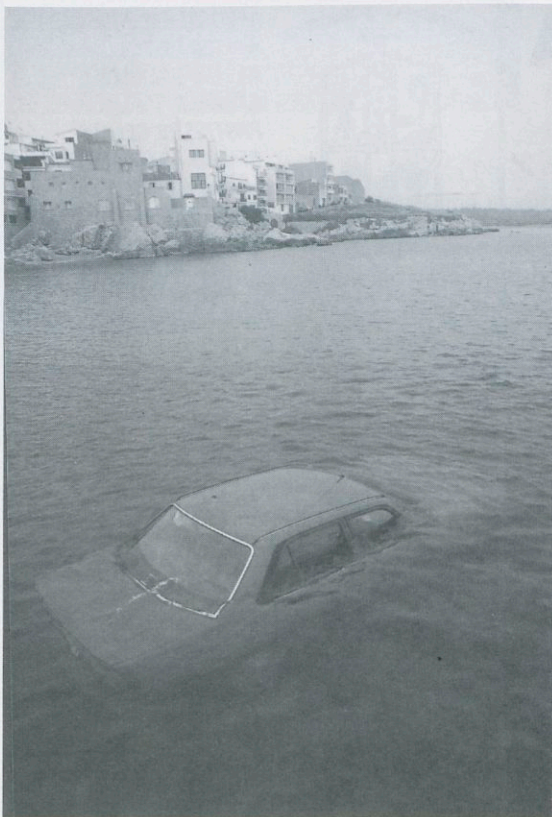
EL COTXE QUE VOLGUÉ BANYAR-SE

Si el cotxe que veiem a la fotografia portés publicitat, podríem pensar que es tracta d'una fotografia trucada.

I és que la publicitat se les pensa totes. No fa massa, durant un estiu, veiérem una ampolla gegantina d'una marca de cervesa, flotant sobre les aigües de la platja de la nostra vila.

En el cas que ens ocupa, no. La cosa fou real, massa per al seu propietari, que un bon disgust se n'emportà. Però com que, sortosament, no hi hagué cap desgràcia personal i d'aquell fet ja n'han passat alguns anys, permeteu-me que hi posi unes gotes d'humor; que bona falta ens fa en el món que ens toca viure.

A més, jo crec que la fotografia –jo no en sóc pas l'autor– s'ho mereix perquè és molt oportuna i molt ben realitzada.

El que segurament pensà el cotxe era que l'estiu s'estava acabant –parlem del 28 d'agost del 1984– i era qüestió de no deixar-se perdre l'ocasió de prendre un bany.

Per què tothom sí i jo no? Però, com fer-ho? –es digué.

Doncs, molt senzill. Esperà l'ocasió que el seu propietari el deixés mal frenat a la Riba i, quan aquell estava tot confiat, ja tenim el cotxe que es capbusseja a l'aigua.

El fet cridà l'atenció de molts curiosos. No n'hi havia per menys. La gent estava acostumada a veure senyores i senyoretes banyar-se quasi com vingueren al món, però veure un cotxe banyar-se amb "todo lo puesto", jo crec que han de passar molts anys perquè ens hi acostumem.

El cotxe que volgué banyar-se

RICARD GUANTER